

خود را برای خدمت به اسلام و ملت محروم مهیا کنید

مرور خاطرات این روزهای سال 1357 یا همان روزهای اوج انقلاب اسلامی، انسان را واقعا به شعف و شادی وصف ناپذیری وامی دارد، همان طور که آفرینش آن همه عظمت با هیچ بیان و ترسیمی وصف ناشدنی و حالت‌های آن روزهای مردم به حقیقت برای کسانی که در آن صحنه ها و موقعیت ها حضور واقعی نداشته اند، درک ناشدنی می‌باشد.

مرور خاطرات این روزهای سال 1357 یا همان روزهای اوج انقلاب اسلامی، انسان را واقعا به شعف و شادی وصف ناپذیری وامی دارد، همان طور که آفرینش آن همه عظمت با هیچ بیان و ترسیمی وصف ناشدنی و حالت‌های آن روزهای مردم به حقیقت برای کسانی که در آن صحنه ها و موقعیت ها حضور واقعی نداشته اند، درک ناشدنی می‌باشد. به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) جماران در ادامه نوشتاری که منتشر کرده، آورده است: قیام و استقامت دلاورانه برای دفاع از عقیده و حق، وحدت و همدلی، هم‌صدائی و هم‌قدمی، آزادی‌خواهی و استقلال‌طلبی گوشه‌ای از ویژگی‌های حرکت مردم ایران بود که با خمیرمایه آگاهی حاصل از رهبری‌های روشن بینانه و صادقانه خمینی عزیز بر جبین تاریخ نقش بسته است.

و این چنین بود که بنا به قول آن انسان فرزانه: « شما با قیام و استقامت خود به ملت‌های مستضعف ثابت کردید که اسلحه های مدرن و قدرتهای شیطانی نمی توانند در مقابل خواست ملتی که برای دفاع از عقیده و حق خود دلاورانه بپاخاسته است دوام داشته باشند؛ و نیز ثابت کردید که قدرت ملتی آگاه، بر تمامی سلاح‌های ابرقدرتها پیروز است.» (صحیفه امام، ج 5، ص: 501)

این کلام که فرازی از پیام حضرت امام خمینی(س) خطاب به ملت ایران است که در مورد بازگشت قریب الوقوع به ایران و در تاریخ 30 دی 1357 مطابق 21 صفر 1399 و بعد از راهپیمائی واقعا بی‌نظیر روز اربعین صادر شده است، هم از لحاظ تاریخی و روز شمار انقلاب در جایگاه بالائی از اهمیت قرار دارد و هم وجوه درس‌آموزی را در نوع نگاه به مردم به عنوان صاحبان اصلی انقلاب به دور از تعارفات عاری از حقیقت و کلیشه‌ای عرضه می‌دارد.

تکیه بر «آگاهی ملت و حقوق مردم»، «هم‌صدائی و همراهی ملت» برای غلبه بر مشکلات و فسادهای همه‌گیر حاصل از نظام غیرمردمی شاهنشاهی و... گوشه‌ای از درس‌آموزی‌های این پیام است ولی به زعم نگارنده؛ واقعا عجیب‌تر و درس آموزتر از همه فراز آخری این بند از پیام است که:

« اینجانب ان شاء الله تعالی بزودی به شما می‌پیوندم تا در خدمت شما باشم و با همت شجاعانه شما به رفع مشکلات کوشا بوده و با هم صدا و هم قدم شدن همه اقشار ملت بر فسادها غلبه کنیم. دوستان عزیزم! خود را برای خدمت به اسلام و ملت محروم مهیا کنید. کمر به خدمت بندگان خدا که خدمت به خداست ببندید. من با توفیق خداوند تعالی پس از چند روزی در خدمت شما خواهم بود و در پشت سر شما به سربازی خود ادامه خواهم داد.» (صحیفه امام، ج 5، ص: 502)

البته، «إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرٍ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ» (ق/37).